

DECYZJA

Działając na podstawie art. 1 ust. 2, art. 2a, art. 3 ust.2 oraz art. 8 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz.U.2016.703) oraz art. 104, art.105 § 1, art. 107 § 1 i art. 109 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U.2017.1257)

Starosta Oświęcimski orzeka o

1. umorzeniu jako bezprzedmiotowego postępowania administracyjnego w przedmiocie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonych w obrębie Harmęże, jednostka ewidencyjna Oświęcim – obszar wiejski, oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr: 552 o pow. 0,4267ha, 556 o pow. 0,4665 ha i 557/1 o pow. 0,0006 ha
2. orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie nieruchomości położonych w obrębie Harmęże, jednostka ewidencyjna Oświęcim – obszar wiejski, oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr: 551 o pow. 0,6052 ha, 553/1o pow. 0,0348ha oraz 533/2 o pow. 0,5649ha, 554 o pow. 1,2002ha, 555 o pow. 0,2715ha

UZASADNIENIE

Zawiadomieniem z dnia 21 listopada 2017 r. znak: SGG.6846.2.1.2013 zostało wszczęte postępowanie administracyjne z urzędu w przedmiocie uznania czy nieruchomość położona w obrębie Harmęże jednostka ewidencyjna Oświęcim – obszar wiejski, oznaczona jako działki ewidencyjne nr: 551 o pow. 0,6052 ha, 552 o pow. 0,4267ha, 553/1 o pow. 0,0348ha oraz 553/2 o pow. 0,5649ha (powstałe z działki nr 553) , 554 o pow. 1,2002ha, 555 o pow. 0,2715ha, 556 o pow. 0,4665 ha i 557/1 o pow. 0,0006 ha – stanowiła mienie gromadzkie, w trybie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

W związku z powyższym wezwano wszystkie strony mające interes prawny do złożenia w Starostwie Powiatowym w Oświęcimiu, wszelkich dokumentów i wyjaśnień będących dowodami w sprawie, w terminie 14 dni od dnia wywieszenia niniejszego ogłoszenia. Jednocześnie zgodnie z art.10 Kodeksu postępowania administracyjnego poinformowano strony o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Zawiadomienie wywieszono na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Oświęcimiu od dnia 30.11.2017 r. do dnia 14.12.2017 r. oraz na tablicy ogłoszeń w Starostwie Powiatowym w Oświęcimiu od dnia 27.11.2017 r. do dnia 13.12.2017 r.

W trakcie postępowania wyjaśniającego do akt sprawy pozyskano kopię rejestru gruntów poz. rej. 4 między innymi dla działek nr: 551, 552, 553, 553, 554, 555, 556, 557, położonych w Harmężach założonego w 1966r. . – z którego wynika, że działki znajdowały się od 1966r. we władaniu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej – Powiatowy Inspektorat Melioracji Wodnych. Z zapisu rejestru wynika, że na działkach 552, 556 i 557 znajdują się wody – wodocieki.

Na podstawie kopii z rejestru pomiarowego założonego 01.10.1957, oraz kopii protokołu parcelowego założonego 01.10.1957r. ustalono, że posiadaczem działek 551,552,553, 554,555,556 i 557 położonych w Harmężach już w 1957 roku była Gromada Harmęże. Ponadto ustalono, że już w 1957 roku na działkach 552,556 i 557 znajdował się rów.

Na podstawie zapisów księgi wieczystej KR1E/00005210/4 (w aktach sprawy wydruk z elektronicznej księgi wieczystej) ustalono, że obejmuje ona między innymi działki m.in. 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557 a prawo własności wpisane jest na Gromadę Harmężę od 1952.

Małopolski Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Krakowie Inspektorat Rejonowy Oświęcim w piśmie z dnia 03.07.2013r. skierowanym do Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego poinformował, że zarówno aktualnie jak i w 1990r.:
działka 551 stanowiła i stanowi skarpe potoku Harmężówka
działka 552 stanowiła i stanowi potok Harmężówkę
działka 553 stanowiła i stanowi częściowo wał przeciwpowodziowy, częściowo skarpe potoku Harmężówka, częściowo międzywał
działka 554 stanowiła i stanowi prawy wał potoku Harmężówka
działka 555 stanowiła i stanowi prawy wał potoku Harmężówka
działka 556 stanowiła i stanowi rów melioracyjny
działka 557/1 stanowiła i stanowi rów melioracyjny.

Pozyskane z Centralnego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej Wydziału Zdjęć Lotniczych z siedzibą w Warszawie zdjęcia lotnicze dla działek 551,552,553,554,555,556,557/1 z roku 1957 potwierdzają, że działki 552,556 i 557/1 zajęte są pod wody płynące(wody publiczne), natomiast działki 551,553,554,555 stanowią obwałowania potoku Harmężówka.

Aktualny wypis z rejestru gruntów również potwierdza istnienie wód płynących (Wp) na działkach 552,556 i 557/1.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono, że działki **552, 556 i 557/1** położone w Harmężach były na dzień 5 lipca 1963r. zajęte pod wody płynące (wody publiczne)

Art. 2a ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych wyłącza ze stosowania przepisów niniejszej ustawy grunty pokryte wodami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy Prawo wodne.

Kodeks postępowania administracyjnego w art. 105 § 1 stanowi: „*Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części*”. Przesłanką umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.a jest bezprzedmiotowość postępowania "z jakiegokolwiek przyczyny", czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialno – prawnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej (wyrok NSA z 21 stycznia 1999 r. SA/Sz 1029/97).

Umorzenie postępowania administracyjnego jest wyjątkiem od zasady merytorycznego rozstrzygnięcia (co do istoty) sprawy administracyjnej. Instytucję umorzenia postępowania wiąże się w piśmiennictwie z powstaniem trwałej i nieusuwalnej przeszkody w kontynuacji postępowania, zastojem trwałym i ostatecznym postępowania, co różni tę

instytucję od zawieszenia postępowania, w której przeszkoda w prawidłowym prowadzeniu postępowania ma charakter przeszkody przemijającej i usuwalnej (J. Borkowski, Komentarz do art. 105 k.p.a. [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Warszawa 1996 r.).

W wyroku Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 grudnia 2015 r. sygn. akt III SA/Wa 223/15 zinterpretowano przedmiotową kwestię w ten sposób, iż bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 k.p.a. oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Chodzi tu o kryterium bezprzedmiotowości odnoszące się do postępowania, ale w taki sposób, iż wynik tego postępowania nie powinien mieć charakteru merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, lecz jedynie być formalnym jego zakończeniem.

W świetle obowiązujących unormowań prawnych tj. art. 105 § 1 Kpa prowadzone postępowanie administracyjne charakteryzuje się przymiotem bezprzedmiotowości i należy je umorzyć. W powyższym przypadku zachodzą wszelkie przesłanki do podjęcia takiego rozstrzygnięcia. Postępowanie jako bezprzedmiotowe należy zakończyć wydaniem decyzji o charakterze formalnym nie zaś merytorycznym.

Mając na uwadze fakt, że działki **552,556 i 557/1** zajęte są pod wody płynące, do których nie stosuje się przepisów ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, **tut. organ zobowiązany jest do wydania decyzji o umorzeniu niniejszego postępowania w stosunku do w/w działek.**

W toku prowadzonego postępowania ustalono, że pozostałe działki objęte postępowaniem tj. **551, 553/1, 553/2** (projekt podziału nieruchomości działki 553 na działki 553/1 i 553/2 – zatwierdzony decyzją Wojewody Małopolskiego z dnia 27.11.2013r.), **554, 555** były na dzień 5 lipca 1963 roku zajęte pod obwałowania potoku Harmężówka i zgodnie z zapisem w księdze wieczystej KR1E/00005210/4 oraz protokole parcelowym (ówczesny rejestr gruntów) stanowiły własność Gromady Harmęż.

Poszukiwania poczynione w Archiwum Narodowym w Krakowie , w Archiwum Zakładowym Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie pozwoliły na ustalenie, że w stosunku do działek 551,553/1,553/2,554 i 555 nie została wydana decyzja w trybie przepisów ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku II SA/Łd 152/16 „*decyzja, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy jest decyzją deklaratoryjną i poświadcza stan prawny ustalony w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r., tj. na dzień 5 lipca 1963 r. W dacie wejścia w życie ustawy nie istniały gromady w strukturze podmiotów zarówno władzy państwowej, jak również gminy jako związki samorządu terytorialnego. Stąd też art. 8 ust. 1 ustawy wyraźnie przewidywał możliwość przypisania danej nieruchomości do wspólnoty gruntowej bądź do mienia gromadzkiego, które nie było tożsame z mieniem gminnym w rozumieniu ustawy o samorządzie terytorialnym. Dopiero bowiem ta ustawa powoływała gminę jako wspólnotę samorządową wraz z odpowiednim terytorium (art. 1 ust. 2 ustawy), jak również nadawała uprawnienia gminom w sferze własności i innych praw majątkowych, określając te uprawnienia mieniem komunalnym (art. 43 ustawy). Natomiast w dniu wejścia w życie ustawy, podmiotem własności mienia gromadzkiego było Państwo. Decyzja wydawana*

na mocy art. 8 ustawy może rozstrzygać według stanu ustalonego na dzień wejścia w życie ustawy, a więc czy majątek stanowił wspólnotę, czy też mienie gromadzkie (państwowe)..."

Istotnym dla ustalenia, czy nieruchomości składająca się z działek 551,553/1,553/2,554 i 555 położona w Harmężach była w dniu 5 lipca 1963 r. mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym tę datę oraz, czy przed dniem wejścia w życie ustawy była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi czy ogółność, dostępność i powszechność korzystania z tych terenów wskazuje na wspólne korzystanie przez mieszkańców.

Definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.). Według definicji zawartej w § 1 tego rozporządzenia przez użyte określenie mienie gromadzkie – rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady – rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 r.

Na mocy ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38), a ponadto udzielono delegacji do wydania przepisów wykonawczych regulujących m.in. tryb przekazania majątku gminnych rad narodowych i sprawy zarządu mieniem gromadzkim (art. 41). W wydanym na podstawie tej delegacji rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1957 r. w sprawie zbywania nieruchomości wchodzących w skład majątku i dobra dawnych gromad (Dz. U. Nr 49, poz. 237) **majątek i dobro gromadzkie traktowano jak własność państwa.**

Na tle ustawy z 1954 r. podkreślano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. **Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś**, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Właścicielami mienia nie stali się również mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli. Przy odrzuceniu koncepcji, że **mienie gromadzkie stało się własnością niczyją**, w zasadzie jednolicie przyjmowano, że po reformie z 1954 r., pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością państwa. Deklaracja analogicznej treści o analogicznym znaczeniu została powtórzona w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (art. 98 ust. 1). Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych (art. 95). W art. 98 ust. 2 ustalono, że **"dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym"**. Pomimo, że ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że **mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym**, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad

narodowych. Podobnie ujmowało to wydane na podstawie ustawy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r.

W doktrynie prawniczej dominował pogląd, że mienie gromadzkie zarządzane przez gromadskie (później gminne) rady narodowe, stanowiło własność ogólnonarodową.

W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdzając, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa wskazał między innymi na to, że całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa, które reguluje sprawę zarządu tego mienia tak, jak zarządu innego mienia ogólnonarodowego. Nienaruszone pozostały tylko prawa przysługujące mieszkańcom gromad.

Z pozyskanych do akt dokumentów wynika, że działki 551 o pow. 0,6052 ha, 553/1 o pow. 0,0348ha, 533/2 o pow. 0,5649ha, 554 o pow. 1,2002ha, 555 o pow. 0,2715ha, położone w Harnężach stanowiły obwałowanie potoku Harnężówka. Były więc gruntami ogólnie dostępnymi, służącymi wszystkim mieszkańcom. Zarządzała nimi gromadzka rada narodowa utrzymując obwałowania potoku, naprawiając je. Z pozyskanego w trakcie prowadzonego postępowania materiału dowodowego wynika, że już w 1957roku działki 551,553/1,553/2,554,555 były zajęte pod obwałowania potoku Harnężówka tj. urządzenie melioracji podstawowej i szczegółowej czyli faktycznie od co najmniej 1957roku były wykorzystywane na cele publiczne.

Definicję celów publicznych zawiera art.6 ustawy o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz.U.2016 poz.2147) , który w pkt.4 definiuje jako cele publiczne utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych.

Mając na względzie przytoczone normy prawne oraz powołane orzecznictwo oraz stan faktyczny w dniu 5 lipca 1963r. należy uznać nieruchomość położona w obrębie Harnęż, jednostka ewidencyjna Oświęcim– obszar wiejski, oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 551 o pow. 0,6052 ha, 553/1o pow. 0,0348ha, 533/2 o pow. 0,5649ha, 554 o pow. 1,2002ha, 555 o pow. 0,2715ha, za mienie gromadzkie.

Stosownie do art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych decyzja niniejsza zostanie podana do publicznej wiadomości przez ogłoszenie na tablicach informacyjnych oraz stronach internetowych Urzędu Gminy w Oświęcimiu i Starostwa Powiatowego w Oświęcimiu a także zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej na okres 14 dni.

Niniejsza decyzja stanowi podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej oraz katastrze nieruchomości.

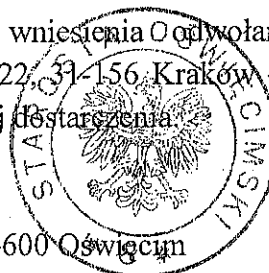
W świetle przedstawionych okoliczności faktycznych oraz obowiązujących unormowań prawnych orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia Odwołania do Wojewody Małopolskiego w Krakowie z siedzibą ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków – za pośrednictwem Starosty Oświęcimskiego, w terminie 14 dni od daty jej dostarczenia.

Otrzymują:

1. Urząd Gminy Oświęcim – ul. Zamkowa 12, 32-600 Oświęcim
– tablica informacyjna,

Starosta
Marta Nowak
Zastępca Starosty
Wydział Geodezji, Kartografii
i Gospodarki Nieruchomościami

- strona internetowa Urzędu Gminy w Oświęcimiu;
- 2. Starostwo Powiatowe w Oświęcimiu – ul. Wyspiańskiego 10, 32-600 Oświęcim
 - tablica informacyjna,
 - strona internetowa Starostwa Powiatowego w Oświęcimiu;
- 3. Prasa internetowa (adres strony: www.nieruchomosciprzetargi.pl);
- 4. A/a

Do wiadomości :

1. Sąd Rejonowy w Oświęcimiu Wydział V Ksiąg Wieczystych
 - Rynek Główny 14, 32-600 Oświęcim (decyzja ostateczna);
2. Ewidencja gruntów w/m (decyzja ostateczna);